

ZÁKON z 29. júna 1967 o správnom konaní (správny poriadok)

Národné zhromaždenie Československej socialistickej republiky sa uznieslo
na tomto zákone:

Prvá časť
ÚVODNÉ USTANOVENIA

Oddiel 1

Rozsah pôsobnosti

§ 1

(1) Tento zákon sa vzťahuje na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach občanov a organizácií rozhodujú v oblasti štátnej správy národné výbory, ministerstvá a iné ústredné orgány štátnej správy, orgány Slovenskej národnej rady a iné orgány štátnej správy.

(2) Podľa tohto zákona postupujú aj orgány štátnych organizácií, ak im zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach občanov a organizácií v oblasti štátnej správy.

(3) Pokiaľ sa ďalej hovorí o správnych orgánoch, rozumejú sa tým orgány uvedené v odsekoch 1 a 2.

§ 2

Ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú

a) na postup, v ktorom správne orgány rozhodujú o právnych pomeroch organizácií, pracovníkov alebo funkcionárov, ak tieto pomery súvisia s ich podriadenosťou orgánu, ktorý o veci rozhoduje, alebo na postup, v ktorom správne orgány rozhodujú o právnych pomeroch organizácií pri riadení ich hospodárskej činnosti,

b) na prerokúvanie a vybavovanie sťažností a podnetov občanov a organizácií, kde platia osobitné právne predpisy. Ak je však zo sťažnosti alebo podnetu zjavné, že je úplne alebo čiastočne podaním v zmysle tohto zákona, postupuje sa v tomto smere podľa jeho ustanovení.

Oddiel 2

Základné pravidlá konania

§ 3

(1) Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy občanov a organizácií a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

(2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s občanmi a organizáciami a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Občanom a organizáciám musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

(3) Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernené vybavenie. Správne orgány dbajú o to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania občanov a organizácií.

(4) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Konanie treba viesť tak, aby posilňovalo dôveru občanov v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia boli presvedčivé a viedli občanov a organizácie k dobrovoľnému plneniu ich povinností.

(5) Ustanovenia o základných pravidlách konania (ods. 1 až 4) sa primerane použijú aj pri vydávaní osvedčení, posudkov, vyjadrení, odporúčaní a iných podobných opatrení.

§ 4

(1) Účastníci konania (§ 14) spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

(2) všetci účastníci majú v konaní rovnaké procesné práva a povinnosti.

Druhá časť

SPRÁVNE ORGÁNY A ÚČASTNÍCI KONANIA

Oddiel 1

Príslušnosť

§ 5

(1) Na konanie sú vecne príslušné správne orgány, ktoré určuje osobitný zákon; ak osobitný zákon neustanovuje, ktorý orgán je vecne príslušný, rozhoduje národný výbor.

(2) Pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak, sú na konanie pred národnými výbormi v prvom stupni príslušné okresné národné výbory.

§ 6

(1) Ak je na konanie príslušný národný výbor, uskutočňuje konanie príslušný odbor národného výboru; ak taký odbor nie je zriadený, konanie uskutočňuje príslušná komisia národného výboru, a ak nie je zriadená ani taká komisia, konanie uskutočňuje rada národného výboru. Ustanovenia § 39 ods. 3 a § 54 ods. 3 zákona o národných výboroch ostávajú týmto nedotknuté.

(2) Osobitné právne predpisy ustanovia, v ktorých veciach sú na konanie príslušné správne komisie národného výboru.

§ 7

(1) V konaní, v ktorom ide o činnosť účastníka, spravuje sa miestna príslušnosť miestom tejto činnosti; ak sa konanie týka nehnuteľnosti, miestom, kde je nehnuteľnosť.

(2) V ostatných prípadoch sa miestna príslušnosť spravuje trvalým pobytom účastníka konania, a ak ide o organizáciu, jej sídlom alebo sídlom nižšej zložky organizácie, ak sa konanie týka tejto zložky. Ak účastník nemá trvalý pobyt (sídlo) v Československej socialistickej republike, spravuje sa miestna príslušnosť podľa jeho posledného trvalého pobytu (sídla) v Československej socialistickej republike.

(3) Ak je miestne príslušných niekoľko správnych orgánov, uskutočňuje konanie správny orgán, ktorý konanie začal prvý, pokiaľ sa príslušné orgány nedohodli inak.

(4) Ak je miestne príslušných niekoľko správnych orgánov a pokiaľ každý z nich odmieta uskutočniť konanie, správny orgán vyššieho stupňa im najbližšie nadriadený určí, ktorý z nich konanie uskutoční.

(5) Ak nemožno miestnu príslušnosť určiť podľa predchádzajúcich ustanovení, určí ústredný orgán štátnej správy, do pôsobnosti ktorého vec patrí, ktorý vecne príslušný správny orgán konanie uskutoční.

§ 8

Na žiadosť účastníka konania alebo s jeho súhlasom môže správny orgán príslušný podľa § 7 ods. 2 postúpiť vec na vybavenie inému vecne príslušnému správnomu orgánu toho istého stupňa, v obvode ktorého má účastník konania pracovisko alebo prechodný pobyt, ak s tým súhlasia ostatní účastníci konania i orgán, ktorému sa má vec postúpiť.

O d d e l 2

Vylúčenie pracovníkov alebo členov správneho orgánu

(1) Pracovník správneho orgánu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti.

(2) Z prejednávania a rozhodovania pred správnymi orgánmi je vylúčený aj ten, kto sa v tej istej veci zúčastnil na konaní ako pracovník správneho orgánu iného stupňa.

§ 10

Účastník konania oznámi správnomu orgánu skutočnosti nasvedčujúce vylúčenie pracovníka správneho orgánu (§ 9), len čo sa o nich dozvie.

§ 11

(1) Len čo sa pracovník správneho orgánu dozvie o skutočnostiach nasvedčujúcich jeho vylúčenie (§ 9), oznámi to bez meškania svojmu najbližšie nadriadenému vedúcemu; vedúci správneho orgánu to oznámi vedúcemu nadriadeného správneho orgánu a vedúceho odboru národného výboru tajomníkovi národného výboru.

(2) Predpojatý pracovník správneho orgánu urobí iba také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad.

§ 12

(1) O tom, či je pracovník správného orgánu z konania vylúčený, rozhoduje orgán, ktorému boli dôvody vylúčenia oznámené (§ 11 ods. 1); ak sa rozhodlo, že pracovník správného orgánu je vylúčený, urobí tento orgán opatrenie na zabezpečenie riadneho uskutočnenia ďalšieho konania.

(2) Proti rozhodnutiu o vylúčení pracovníka správného orgánu z konania nemožno podať samostatné odvolanie.

§ 13

(1) Z tých istých dôvodov ako pracovník správného orgánu (§ 9) je z prejednávania a rozhodovania veci vylúčený i člen komisie (správnej komisie) národného výboru, ktorá uskutočňuje konanie.

(2) Len čo sa člen komisie (správnej komisie) národného výboru dozvie o skutočnostiach nasvedčujúcich jeho vylúčenie, oznámi to bez meškania rade národného výboru, ktorá rozhodne, či je člen komisie (správnej komisie) z konania vylúčený.

(3) Ak sa stane komisia (správna komisia) vylúčením svojich členov nespôsobilou uznášať sa, uskutoční konanie rada národného výboru, pokiaľ plenárne zasadanie národného výboru neurobí pre taký prípad iné opatrenie na zabezpečenie ďalšieho riadneho konania.

(4) Ustanovenia § 10, § 11 ods. 2 a § 12 ods. 2 platia obdobne.

O d d i e l 3

Účastníci konania

§ 14

(1) Účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

(2) Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný právny predpis také postavenie priznáva.

§ 15

Účastník môže samostatne konať v takom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.

O d d i e l 4

Zastupovanie

§ 16

(1) Účastníka konania, ktorý nemôže konať samostatne, zastupuje zákonný zástupca; ak nemá zákonného zástupcu a ak je to potrebné na obhajovanie jeho práv, správny orgán mu ustanoví opatrovníka.

(2) Správny orgán ustanoví opatrovníka aj účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy alebo ktorému sa nepodarilo doručiť písomnosť na známu adresu v cudzine a ktorý si neustanovil zástupcu, ako aj účastníkovi konania, ktorý je postihnutý duševnou alebo inou poruchou, pre ktorú nemôže konať, a nemá zákonného zástupcu.

§ 17

(1) Účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia.

(2) Organizácia koná prostredníctvom svojich orgánov alebo prostredníctvom svojho zástupcu.

(3) Dobrovoľná spoločenská organizácia môže v konaní zastupovať svojho člena na jeho žiadosť. V mene organizácie koná za zastúpeného člena člen alebo pracovník organizácie, ktorého táto organizácia zastupovaním poverila.

(4) Splnomocnenie na zastupovanie treba preukázať písomným plnomocenstvom alebo plnomocenstvom vyhláseným do zápisnice. Správny orgán môže v nepochybných prípadoch od preukazu plnomocenstvom upustiť.

(5) Ak niekoľko účastníkov konania urobilo spoločné podanie, zvolia si spoločného splnomocnenca pre doručovanie; inak ho určí správny orgán.

T r e t i a č a s ť

PRIEBEH KONANIA

O d d i e l 1

Všeobecné ustanovenia

§ 18

Začatie konania

(1) Konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

(2) Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správneho orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť, pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

(3) O začatí konania správny orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania; ak mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný právny predpis, upovedomí ich o začatí konania verejnou vyhláškou.

§ 19 **Podanie**

(1) Podanie možno urobiť písomne alebo ústne do zápisnice. možno ho tiež urobiť telegraficky; také podanie obsahujúce návrh vo veci treba písomne alebo ústne do zápisnice doplniť najneskôr do 3 dní.

(2) Podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti.

(3) Pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, aký význam môže mať neodstránenie nedostatkov pre ďalší priebeh konania.

(4) Podanie sa podáva na vecne a miestne príslušnom orgáne (§ 5 až 7); v konaní pred národnými výbormi možno ho však podať aj na miestnom (mestskom) národnom výbore, v obvode ktorého má účastník konania trvalý pobyt alebo pracovisko.

(5) Na žiadosť účastníka konania musí sa prijatie podania potvrdiť.

§ 20 **Postúpenie**

Ak správny orgán nie je príslušný na rozhodnutie, je povinný podanie bez meškania postúpiť príslušnému správneho orgánu a upovedomiť o tom účastníka konania. Ak je nebezpečenstvo z omeškania, správny orgán urobí nevyhnutné úkony, najmä na odvrátenie hroziacej škody.

§ 21 **Ústne pojednávanie**

(1) Správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný právny predpis. Ak sa má pri ústnom pojednávaní uskutočniť ohliadka, uskutočňuje sa ústne pojednávanie spravidla na mieste ohliadky.

(2) Na ústne pojednávanie správny orgán prizve všetkých účastníkov konania a požiada ich, aby pri ústnom pojednávaní uplatnili svoje pripomienky a námety. Osobitné právne predpisy ustanovia, v ktorých prípadoch sa na neskôr uplatnené pripomienky a námietky neprihliada; na túto skutočnosť musia byť účastníci konania výslovne upozornení.

(3) Ústne pojednávanie je neverejné, pokiaľ osobitný právny predpis alebo správny orgán neustanovia inak.

§ 22 **Zápisnica**

(1) O ústnych podaniach a o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

(2) Zo zápisnice musí byť najmä zrejmé, kto, kde a kedy konanie uskutočňoval, predmet konania, ktoré osoby sa na ňom zúčastnili, ako konanie prebiehalo, aké návrhy boli podané a aké opatrenia sa prijali; v zápisnici o hlasovaní sa uvedie aj výrok rozhodnutia a výsledok hlasovania.

(3) Zápisnicu podpisujú po prečítaní všetky osoby, ktoré sa na konaní zúčastnili, a pracovník (člen) správneho orgánu uskutočňujúceho konanie, zápisnicu o hlasovaní všetci prítomní členovia správneho orgánu. Odopretie podpisu, dôvody tohto odopretia a námietky proti obsahu zápisnice sa v nej zaznamenávajú.

§ 23 **Nazeranie do spisov**

(1) Účastníci konania a ich zástupcovia majú právo nazeráť do spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní a robiť si z nich výpisy.

(2) Správny orgán môže povoliť nazrieť do spisov aj iným osobám, pokiaľ preukážu odôvodnenosť svojej požiadavky.

(3) Správny orgán je povinný urobiť opatrenie, aby nazretím do spisov sa neporušilo štátne, hospodárske alebo služobné tajomstvo, alebo zákonom uložená alebo uznaná povinnosť mlčanlivosti.

Doručenie do vlastných rúk **§ 24**

(1) Dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk.

(2) Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte alebo na miestnom národnom výbore a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

(3) Ak adresát bezdôvodne odoprel písomnosť prijať, je doručená dňom, keď sa jej prijatie odoprelo; na to musí doručovateľ adresáta upozorniť.

(4) Ak má účastník konania, ktorý sa zdržiava v cudzine alebo tam má sídlo, opatrovníka alebo zástupcu v tuzemsku, doručí sa písomnosť tomuto opatrovníkovi alebo zástupcovi.

§ 25

(1) Písomnosti, ktoré sú určené orgánom alebo organizáciám, doručujú sa pracovníkom oprávneným za orgány alebo organizácie prijímať písomnosti. Ak nieť takých pracovníkov, doručuje sa písomnosť, ktorá je určená do vlastných rúk, tomu, kto je oprávnený za orgán alebo organizáciu konať.

(2) Písomnosti určené advokátom sa doručujú advokátskej poradni.

(3) Ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť iba tomuto zástupcovi. Ak však účastník konania má osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

§ 26 **Doručenie verejnou vyhláškou**

(1) Doručenie verejnou vyhláškou použije správny orgán v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt nie sú mu známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný právny predpis.

(2) Doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

Lehoty **§ 27**

(1) Ak je to potrebné, správny orgán určí na vykonanie úkonu v konaní primeranú lehotu, pokiaľ ju neustanovuje tento zákon alebo osobitný právny predpis.

(2) Do lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak taký deň v mesiaci nie je, končí sa lehota posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší budúci pracovný deň.

(3) Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty podanie podá na správnom orgáne uvedenom v § 19 ods. 4 alebo ak sa podanie odovzdá na poštovú prepravu.

(4) V pochybnostiach sa považuje lehota za zachovanú, pokiaľ sa nepreukáže opak.

§ 28

(1) Správny orgán zo závažných dôvodov odpustí zmeškanie lehoty, ak o to účastník konania požiada do 15 dní odo dňa, keď pominula príčina zmeškania, a ak v tej istej lehote urobí zmeškaný úkon. Správny orgán môže tejto žiadosti priznať odkladný účinok.

(2) Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť, ak odo dňa, keď sa mal úkon urobiť, uplynul jeden rok.

(3) Proti rozhodnutiu o návrhu na odpustenie zmeškanej lehoty sa nemožno odvolať.

§ 29 **Prerušenie konania**

(1) Správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke (- 40) alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania (§ 19 ods. 3).

(2) Správny orgán môže tiež konanie prerušiť najdlhšie na dobu 30 dní, ak to z dôležitých dôvodov zhodne navrhnú účastníci konania.

(3) Proti rozhodnutiu o prerušení konania sa nemožno odvolať.

(4) Správny orgán v konaní pokračuje z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka konania, len čo pominuli prekážky, pre ktoré sa konanie prerušilo, prípadne len čo uplynula lehota uvedená v odseku 2.

(5) Pokiaľ je konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

§ 30 **Zastavenie konania**

Správny orgán konanie zastaví, ak účastník vzal návrh na jeho začatie späť a ak s tým súhlasia ostatní účastníci konania, alebo ak odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu.

§ 31 **Trovy konania**

(1) Trovy konania, ktoré vznikli správne orgánu, znáša tento orgán. Trovy, ktoré v konaní vznikli účastníkovi konania, znáša účastník.

(2) Správny orgán môže účastníkom konania, svedkom a znalcom uložiť, aby nahradili trovy, ktoré vznikli správne orgánu ich zavinením; môže im tiež uložiť, aby nahradili trovy, ktoré vznikli ich zavinením, ostatným účastníkom konania.

(3) Správny orgán nahradí svedkovi hotové výdavky a mzdu, ktorá mu preukázateľne ušla. nárok treba uplatniť do troch dní po výsluchu, inak zaniká.

(4) náklady spojené s predložením listiny alebo s ohliadkou, ktoré vznikli tomu, kto nie je účastníkom konania, uhrádza správny orgán.

(5) Náhrada hotových výdavkov a poskytovanie odmien znalcom a tlmočníkom sa spravuje osobitnými právnymi predpismi. /1/

O d d i e l 2 **Zisťovanie podkladov pre rozhodnutie** **Podklad rozhodnutia** **§ 32**

(1) Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

(2) Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

(3) Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány a socialistické organizácie povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

§ 33

(1) Účastník konania má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

(2) Správny orgán je povinný dať účastníkom konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

§ 34 **Dokazovanie**

(1) Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

(2) Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

(3) Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

(4) Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu.

(5) Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

(6) Skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať.

§ 35 **Svedkovia**

(1) každý občan je povinný vypovedať ako svedok; musí vypovedať pravdivo a nesmie nič zamlčať.

(2) Ako svedok nesmie byť vylúchnutý ten, kto by porušil štátne, hospodárske, služobné tajomstvo alebo zákonom výslovne uloženú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti, okrem ak by ho tejto mlčanlivosti zbavil príslušný orgán alebo ten, v záujme koho túto povinnosť má.

(3) Výpoveď môže odoprieť ten, kto by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkym osobám; ich výpočet sa spravuje

(4) Správny orgán poučí svedka pred vylúchnom o možnosti odoprieť výpoveď, o jeho povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamlčať a o právnych následkoch nepravdivej alebo neúplnej výpovede. /3/

§ 36 **Znalci**

Ak je pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok, správny orgán ustanoví znalca podľa príslušných právnych predpisov. /4/

§ 37 **Listiny**

(1) Správny orgán môže uložiť účastníkovi konania alebo občanovi (organizácii), ktorý má listinu potrebnú na vykonanie dôkazov, aby ju predložil.

(2) Predloženie listiny nemožno žiadať alebo môže sa odoprieť z dôvodov, pre ktoré nesmie byť vylúchnutý alebo je oprávnený odoprieť výpoveď svedok.

§ 38 **Ohliadka**

(1) Vlastník alebo užívateľ veci je povinný predložiť správne mu orgánu predmet ohliadky alebo strpieť ohliadku na mieste.

(2) Ohliadku nemožno vykonať alebo môže sa odoprieť z dôvodov, pre ktoré nesmie byť vylúchnutý alebo je oprávnený odoprieť výpoveď svedok.

(3) Na miestnu ohliadku správny orgán prizve účastníka konania a toho, kto je oprávnený predmetom ohliadky nakladať.

§ 39 **Čestné vyhlásenie**

(1) Správny orgán môže namiesto dôkazu pripustiť čestné vyhlásenie účastníka konania, pokiaľ osobitný právny predpis neustanovuje inak.

(2) Čestné vyhlásenie správny orgán nepripustí, ak tomu bráni všeobecný záujem alebo ak by tým bola porušená rovnosť medzi účastníkmi konania. Čestným vyhlásením nemožno nahradiť znalecký posudok.

(3) V čestnom vyhlásení je účastník povinný uviesť pravdivé údaje. Správny orgán musí upozorniť účastníka konania na právne následky nepravdivého čestného vyhlásenia. /5/

§ 40 **Predbežné otázky**

(1) Ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takýmto rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

(2) Správny orgán si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kto spáchal trestný čin, previnenie alebo priestupok, alebo o osobnom stave občana, ak patrí o ňom rozhodovať súdu.

O d d i e l 3
Zabezpečenie priebehu a účelu konania
§ 41
Predvolanie

(1) Správny orgán predvolá osoby, osobná účasť ktorých pri prejednávaní veci je nevyhnutná.

(2) V predvolaní správny orgán upozorní na právne následky nedostavenia sa.

§ 42
Predvedenie

(1) účastník konania alebo svedok, ktorý sa bez náležitého ospravedlnenia alebo bez závažných dôvodov na opätovné predvolanie nedostaví na správny orgán a bez osobnej účasti ktorého nemožno konanie uskutočniť, môže byť predvedený.

(2) O predvedenie správny orgán požiada Verejnú bezpečnosť, o predvedenie vojakov v činnnej službe alebo príslušníkov verejných ozbrojených sborov požiada ich náčelníka.

§ 43
Predbežné opatrenia

(1) Správny orgán môže pred skončením konania v rozsahu nevyhnutne potrebnom pre zabezpečenie jeho účelu

a) uložiť účastníkom, aby niečo vykonali, niečo sa zdržali alebo niečo strpeli;

b) nariadiť zabezpečenie vecí ktoré sa majú zničiť alebo urobiť nepotrebnými, alebo ktoré sú potrebné na vykonanie dôkazov.

(2) Správny orgán predbežné opatrenie zruší, len čo pominie dôvod, pre ktorý bolo nariadené; inak stráca účinnosť dňom, keď rozhodnutie vo veci nadobudlo právoplatnosť.

(3) Odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení nemá odkladný účinok.

§ 44
Dožiadanie

(1) Správne orgány vykonávajú procesné úkony v obvode svojej pôsobnosti.

(2) Ak správny orgán nemôže vykonať niektorý procesný úkon v obvode svojej pôsobnosti alebo ak je to účelné z iných dôvodov, je oprávnený dožiadať o jeho vykonanie iný správny orgán toho istého alebo nižšieho stupňa.

(3) Dožiadaný správny orgán je povinný v medziach svojej pôsobnosti dožiadaniu vyhovieť najneskôr v lehote 15 dní, ak v dožiadaní nie je určená dlhšia lehota.

§ 45
Poriadkové opatrenia

(1) Tomu, kto sťažuje postup konania, najmä tým, že sa bez závažných dôvodov nedostaví na výzvu na správny orgán, ruší napriek predchádzajúcemu upozorneniu poriadok, bezdôvodne odmieta svedeckú výpoveď, predloženie listiny alebo vykonanie ohliadky, môže správny orgán uložiť poriadkovú pokutu až do výšky 200,- Kčs; u vojakov v činnnej službe a u príslušníkov verejných ozbrojených sborov odovzdá vec na vybavenie podľa disciplinárnych predpisov.

(2) Toho, kto hrubo ruší poriadok, môže správny orgán tiež vykázat' z miesta pojednávania; ak je vykázaný účastník konania, môže sa konať v jeho neprítomnosti.

(3) Správny orgán, ktorý poriadkovú pokutu uložil, môže ju odpustiť.

O d d i e l 4
Rozhodnutie
§ 46

Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

§ 47
Náležitosti rozhodnutia

(1) Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania, pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný právny predpis.

(3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval.

(4) Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať.

(5) V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko účastníkov konania. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

(6) Chyby v písaní, v počtoch a iné zjavné nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

§ 48 **Zmier**

(1) Ak to pripúšťa povaha veci, môžu účastníci konania medzi sebou so schválením správneho orgánu uzavrieť zmier. Správny orgán zmier neschváli, ak odporuje právnym predpisom alebo všeobecnému záujmu.

(2) Schválený zmier je vykonateľný.

§ 49 **Lehota pre rozhodnutie**

(1) V jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne.

(2) V ostatných prípadoch, ak osobitný právny predpis neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

§ 50 **Opatrenia proti nečinnosti**

Ak to dovoľuje povaha veci a ak nápravu nemožno dosiahnuť inak, správny orgán, ktorý by bol inak oprávnený rozhodnúť o odvolaní, sám vo veci rozhodne, pokiaľ správny orgán príslušný na rozhodnutie nezačal konanie, hoci je na to povinný alebo pokiaľ nerozhodol v lehote ustanovenej v § 49 ods. 2.

§ 51 **Oznámenie rozhodnutia**

(1) Rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia. Deň doručenia rozhodnutia je dňom jeho oznámenia.

(2) Účastníkovi konania, ktorý je prítomný, môže sa rozhodnutie oznámiť ústnym vyhlásením; deň ústneho vyhlásenia je dňom oznámenia rozhodnutia len vtedy, pokiaľ sa prítomný účastník konania vzdal nároku na doručenie písomného vyhotovenia rozhodnutia.

§ 52 **Právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia**

(1) Rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať (podať rozklad), je právoplatné.

(2) Rozhodnutie je vykonateľné, ak sa proti nemu nemožno odvolať (podať rozklad) alebo ak odvolanie (rozklad) nemá odkladný účinok.

Proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

§ 54

- (1) Odvolanie sa podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.
- (2) Odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný právny predpis.
- (3) Pokiaľ účastník konania v dôsledku nesprávneho poučenia alebo pre to, že nebol poučený vôbec, podal opravný prostriedok po lehote, predpokladá sa, že ho podal včas, ak tak urobil najneskôr do 3 mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia.

§ 55

- (1) Pokiaľ osobitný právny predpis neustanovuje inak, včas podané odvolanie má odkladný účinok.
- (2) Ak to vyžaduje naliehavý všeobecný záujem alebo ak je nebezpečenstvo, že odkladom výkonu rozhodnutia utrpí účastník konania alebo niekto iný nenahraditeľnú ujmu, môže správny orgán odkladný účinok vylúčiť; naliehavosť treba riadne odôvodniť. Odkladný účinok nemožno vylúčiť, ak tak ustanovuje osobitný právny predpis.
- (3) Proti rozhodnutiu o vylúčení odkladného účinku sa nemožno odvolať.

§ 56

Správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, upovedomí ostatných účastníkov konania o obsahu podaného odvolania, vyzve ich, aby sa k nemu vyjadrili, a podľa potreby doplní konanie vykonaním novonavrhnutých dôkazov.

§ 57

- (1) Správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania ako odvolateľa alebo ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia.
- (2) Ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo.

§ 58

- (1) Odvolacím orgánom je správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnomu orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.
- (2) v konaní pred národnými výbormi rozhoduje o odvolaní príslušný odbor národného výboru najbližšie vyššieho stupňa, ak o odvolaní nerozhoduje správna komisia národného výboru /6/ najbližšie vyššieho stupňa zriadená podľa osobitných právnych predpisov, prípadne komisia tohto národného výboru./7/
- (3) O odvolaní proti rozhodnutiu krajského národného výboru rozhoduje príslušný ústredný orgán štátnej správy, na Slovensku v rámci svojej pôsobnosti príslušný orgán Slovenskej národnej rady.
- (4) Ak v správnom konaní rozhodoval orgán štátnej organizácie, rozhoduje o odvolaní správny orgán, ktorý organizáciu riadi.

§ 59

- (1) odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.
- (2) Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.
- (3) odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správnomu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti; správny orgán je právnym názorom odvolacieho orgánu viazaný.
- (4) Proti rozhodnutiu o odvolaní sa nemožno ďalej odvolať.

§ 60

Odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené alebo neprípustné odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania; inak odvolanie zamietne.

§ 61

- (1) Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy (príslušného orgánu Slovenskej národnej rady), vydanému v prvom stupni, možno podať na tomto orgáne v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia rozklad; včas podaný rozklad má odkladný účinok.
- (2) O rozklade rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy (orgánu Slovenskej národnej rady) na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať.
- (3) ustanovenia o odvolacom konaní sa primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade.

O d d i e l 2 Obnova konania § 62

- (1) konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak
- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;
- b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;
- c) nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- d) rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- e) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.
- (2) Správny orgán nariadi obnovu konania z dôvodov uvedených v odseku 1, ak je na preskúmaní rozhodnutia všeobecný záujem.
- (3) Obnova konania nie je prípustná, ak bol rozhodnutím účastníkovi konania udelený súhlas na občianskoprávne alebo pracovnoprávne konanie, alebo ak sa rozhodlo vo veci osobného stavu občana a účastník konania nadobudol práva dobromyseľne.

§ 63

- (1) obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.
- (2) V návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiacie o tom, že návrh je podaný včas.
- (3) Návrh sa podáva na správnom orgáne uvedenom v odseku 1 v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď sa účastník dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však do 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia; v rovnakej lehote môže správny orgán obnovu konania nariadiť. Zmeškanie lehoty (§ 28) nemožno odpustiť.
- (4) Po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia sa obnova povolí alebo nariadi len vtedy, ak sa rozhodnutie dosiahlo trestným činom.
- (5) proti rozhodnutiu o obnove konania možno podať odvolanie (rozklad). Rozhodnutie o povolení alebo nariadení obnovy má odkladný účinok, pokiaľ sa napadnuté rozhodnutie ešte nevykonalo.

§ 64

- (1) Nové konanie vo veci uskutoční správny orgán, ktorého rozhodnutia sa dôvod obnovy konania týka; ak sa dôvod obnovy konania týka rozhodnutia správnych orgánov prvého i druhého stupňa, nové konanie uskutoční správny orgán prvého stupňa.
- (2) Pokiaľ sa dôvod obnovy konania týka iba konania pred odvolacím orgánom, spojí sa rozhodnutie o obnove konania s novým rozhodnutím o veci.
- (3) Novým rozhodnutím vo veci sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.
- (4) Proti novému rozhodnutiu vo veci sa možno odvolať (podať rozklad).

O d d i e l 3 Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania

(1) Rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy (orgánu Slovenskej národnej rady), jeho vedúci na základe návrhu ním ustavenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

(2) Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

(3) Pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

§ 66

Podnetu účastníka konania na preskúmanie rozhodnutia môže v plnom rozsahu vyhovieť aj správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, v konaní pred národnými výbormi aj vyšší orgán národného výboru toho istého stupňa, ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania alebo ak s tým súhlasia ostatní účastníci konania.

§ 67

(1) Rozhodnutie, ktorým sa účastníkovi konania dal súhlas na občianskoprávny alebo pracovnoprávny úkon alebo ktorým sa rozhodlo vo veci osobného stavu občana, nemožno mimo odvolacieho konania zrušiť alebo zmeniť, ak účastník konania nadobudol práva dobromyseľne.

(2) Ak sa podľa platných právnych predpisov podal návrh na preskúmanie správneho rozhodnutia súdom, nemôže správny orgán toto rozhodnutie mimo odvolacieho konania zrušiť alebo zmeniť, okrem ak by plne vyhovel všetkým účastníkom konania.

§ 68

(1) Správny orgán nemôže mimo odvolacieho konania rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť po uplynutí troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

(2) Proti rozhodnutiu, ktorým sa zrušuje alebo mení rozhodnutie mimo odvolacieho konania, sa možno odvolať (podať rozklad).

O d d i e l 4

Konanie o proteste prokurátora

§ 69

(1) Ak sa protest prokurátora podal na správnom orgáne, ktorý rozhodnutie vydal, môže tento orgán sám svoje rozhodnutie, proti ktorému protest smeruje, zrušiť alebo nahradiť rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu.

(2) Ak takto správny orgán plne nevyhoví protestu sám, je povinný predložiť ho spolu so spisovým materiálom v lehote určenej v proteste, a ak lehota nie je určená, do 30 dní na rozhodnutie nadriadenému správnomu orgánu najbližšie vyššieho stupňa (§ 58); ak ide o ústredný orgán štátnej správy (orgán Slovenskej národnej rady), predloží protest svojmu vedúcemu, ktorý rozhodne na základe návrhu ním ustavenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

(3) Rozhodnutie o proteste prokurátora sa doručí prokurátorovi a účastníkom konania.

(4) Proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať (podať rozklad).

O d d i e l 5

Preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov súdom

§ 70

Osobitné zákony ustanovujú, v ktorých prípadoch súdy preskúmajú rozhodnutia správnych orgánov.

P i a t a č a s ť

VÝKON ROZHODNUTÍ

O d d i e l 1

Spoločné ustanovenia

§ 71

(1) Ak účastník konania nesplní v určenej lehote dobrovoľne povinnosť uloženú mu rozhodnutím, ktoré je vykonateľné (§ 52 ods. 2), alebo zmierom schváleným správnym orgánom alebo ním zostaveným výkazom nedoplatkov (ďalej len "rozhodnutie"), ich výkon sa uskutoční. Ak v rozhodnutí nebola určená lehota na plnenie, určí ju orgán, ktorý uskutočňuje výkon rozhodnutia; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný právny predpis.

(2) Výkaz nedoplatkov možno vykonať, ak bol zostavený na základe vykonateľného rozhodnutia alebo na základe povinnosti dlžníka ustanovenej právnym predpisom zaplatiť bez vydania osobitného rozhodnutia.

(3) Rozhodnutie možno vykonať najneskôr do 3 rokov po uplynutí lehoty určenej pre splnenie uloženej povinnosti (ods. 1).

§ 72

(1) Výkon rozhodnutia sa uskutočňuje na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu, ktorý v prvom stupni vydal rozhodnutie, schválil zmier alebo vyhotovil výkaz nedoplatkov (vymáhajúci správny orgán). Pokiaľ tento orgán nie je sám na výkon rozhodnutia oprávnený, postúpi vec orgánu príslušnému podľa § 73.

(2) Účastník konania alebo vymáhajúci správny orgán môžu podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.

§ 73

(1) Výkon rozhodnutia národného výboru uskutočňuje podľa povahy veci príslušný odbor okresného národného výboru; ak ide o rozhodnutie mestského národného výboru, odbor tohto národného výboru. Miestny národný výbor uskutočňuje výkon rozhodnutia, ak ho na to príslušný odbor okresného národného výboru splnomocnil.

(2) Výkon rozhodnutí iných správnych orgánov uskutočňuje podľa povahy veci príslušný odbor okresného národného výboru, ak osobitný právny predpis neustanovuje, že ho uskutočňuje správny orgán sám.

§ 74

Orgán uskutočňujúci výkon rozhodnutia je povinný oznámiť účastníkovi konania, ktorého sa výkon týka, začatie výkonu rozhodnutia; ak treba určiť lehotu na plnenie (§ 71 ods. 1), uvedie sa v tomto oznámení.

§ 75

(1) Orgán uskutočňujúci výkon rozhodnutia môže zo závažných dôvodov na návrh účastníka konania alebo z vlastného, prípadne iného podnetu výkon rozhodnutia odložiť; pokiaľ národný výbor uskutočňuje výkon rozhodnutia iného správneho orgánu, vyžiada si jeho vyjadrenie.

(2) Na návrh účastníka konania alebo z vlastného podnetu orgán uskutočňujúci výkon rozhodnutia od výkonu upustí, ak

a) vymáhaný nárok zanikol alebo sa jeho vymáhanie stalo bezpredmetným,

b) podklad pre výkon rozhodnutia (§ 71 ods. 1) bol zrušený,

c) splnenie tej istej povinnosti vymáha súd,

d) výkon rozhodnutia je neprípustný,

e) na predmet, ktorého sa výkon rozhodnutia týka, úspešne sa uplatnilo právo, ktoré výkon rozhodnutia nepripúšťa.

(3) O zastavení výkonu rozhodnutia, proti ktorému prokurátor podal protest, platia ustanovenia zákona o prokuratúre. /8/

§ 76

(1) Proti jednotlivým úkonom a opatreniam spojeným s výkonom rozhodnutia možno podať námietky.

(2) Námietky majú odkladný účinok len vtedy, a) ak smerujú proti povoleniu odkladu alebo upusteniu od výkonu rozhodnutia, b) ak smerujú proti začatiu výkonu rozhodnutia pri výkone rozhodnutia vypratáním, c) ak sa v nich uplatňuje, že vymáhané plnenie sa už vykonalo alebo že ešte neuplynula lehota na plnenie, d) ak sa v nich uplatňuje predmet, ktorého sa výkon rozhodnutia týka, právo, ktoré výkon rozhodnutia nepripúšťa.

(3) O námietkach rozhoduje orgán uskutočňujúci výkon rozhodnutia. proti rozhodnutiu o námietkach sa nemožno odvolať.

§ 77

Výkon rozhodnutia možno uskutočniť len prostriedkami uvedenými v zákone. Pri výkone rozhodnutia sa použije prostriedok, ktorý účastníka konania čo najmenej postihuje a vedie ešte k cieľu.

O d d i e l 2
Vymáhanie peňažných plnení
§ 78

- (1) výkon rozhodnutia ukladajúceho peňažné plnenie sa uskutočňuje zrážkami zo mzdy alebo prikázaním pohľadávky.
- (2) Príkaz na vykonanie zrážok zo mzdy vydá správny orgán tomu, kto vypláca dlžníkovi mzdu, inú odmenu za prácu alebo náhradu za pracovný príjem.
- (3) Prikázanie pohľadávky správny orgán vykoná tak, že tomu, voči komu má dlžník pohľadávku, prikáže, aby pohľadávku do výšky dlžnej sumy zaplatil správneho orgánu.
- (4) výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky z účtu v príslušnom peňažnom ústave (peňažnej organizácii) sa uskutoční jej odpísaním z účtu dlžníka. V prípadoch, v ktorých ako veriteľ i ako dlžník vystupujú socialistické organizácie, uskutoční sa výkon rozhodnutia podľa predpisov o platobnom styku na základe príkazu na vybratie /9/ vystaveného veriteľom; v ostatných prípadoch sa uskutoční výkon rozhodnutia na základe príkazu správneho orgánu vydaného podľa odseku 3.
- (5) Pri výkone rozhodnutia zrážkou zo mzdy a prikázaním pohľadávky sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. /10/

O d d i e l 3
Vymáhanie nepeňažných plnení
§ 79

- (1) Rozhodnutie ukladajúce nepeňažné plnenie sa vykoná náhradným výkonom, ukladaním peňažných pokút alebo priamym vynútením uloženej povinnosti.
- (2) Náhradný výkon spočíva v tom, že uložené práce a výkony sa uskutočnia na náklad a nebezpečenstvo povinného, ak uloženú prácu alebo výkon môže uskutočniť aj niekto iný ako povinný.
- (3) Ak náhradný výkon nie je podľa povahy veci možný alebo účelný, vymáha sa splnenie povinnosti uloženej rozhodnutím postupným ukladaním pokút; úhm všetkých uložených pokút nesmie prevyšovať u občana sumu 500,- Kčs pri organizácii sumu 20 000,- Kčs.
- (4) Priame vynútenie povinnosti sa vykoná najmä vyprataním bytu, nebytového priestoru, nehnuteľnosti alebo jej časti, odňatím vecí alebo listiny a predvedením osoby.
- (5) pri vynútení povinnosti vyprataním sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. /11/ Výkon rozhodnutia odňatím vecí alebo listiny sa uskutoční za prítomnosti zástupcu miestneho národného výboru, prípadne inej plnoletej osoby. o predvedenie osoby môže orgán uskutočňujúci výkon rozhodnutia požiadať Verejnú bezpečnosť, a ak ide o vojakov v činnnej službe alebo príslušníkov verejných ozbrojených sborov, ich náčelníka.

§ 80

- (1) Pracovník poverený uskutočnením výkonu rozhodnutia robí jednotlivé úkony podľa písomného príkazu, ktorý vydá orgán uvedený v § 73 ods. 1 a 2. Týmto príkazom je povinný sa preukázať.
- (2) ak účastník konania preukáže, že vymáhaná povinnosť bola už splnená alebo že sa na vymáhaní netrvá, alebo že uskutočnenie výkonu rozhodnutia bolo odložené alebo zastavené, alebo že boli podané námietky, ktoré majú odkladný účinok, pracovník poverený uskutočnením výkonu rozhodnutia úkon neurobí.

Š i e s t a č a s ť
PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA
§ 81

Správny orgán je povinný v konaní dbať na imunity a výsady priznávané medzinárodnými zmluvami uzatvorenými Československou socialistickou republikou alebo československými právnymi predpismi. /12/

§ 82

- (1) Ustanovenia tohto zákona platia aj pre konanie neskončené pred začatím jeho účinnosti.
- (2) Pokiaľ rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť pred začiatkom účinnosti tohto zákona, možno povoliť obnovu konania, ak sa rozhodnutie nedosiahlo trestným činom, alebo preskúmať rozhodnutie mimo odvolacieho konania len vtedy, ak odo dňa, keď sa rozhodnutie stalo právoplatným, neuplynuli tri roky.
- (3) Ak sa pred začiatkom účinnosti tohto zákona začala správna exekúcia, dokončí sa podľa doterajších predpisov.

§ 83

Zrušujú sa:

1. vládne nariadenie č. 91/1960 Zb. o správnom konaní;
2. § 28 ods. 1 zákona č. 60/1961 Zb. o úlohách národných výborov pri zabezpečovaní socialistického poriadku;
3. § 15 ods. 4 druhá veta zákona č. 60/1965 Zb. o prokuratúre.

§ 84

Nedotknuté zostávajú ustanovenia osobitných právnych predpisov platných k začiatku účinnosti tohto zákona, ktoré upravujú správne konanie, avšak s výnimkou ustanovenia, že o odvolaní proti rozhodnutiam orgánov národného výboru rozhodujú orgány toho istého národného výboru. Nedotknutá zostáva aj vecná príslušnosť miestnych národných výborov založená k začiatku účinnosti tohto zákona osobitnými právnymi predpismi.

§ 85

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1968.

Novotný, v. r.

Laštovička v. r.

Lenárt v. r.

----- Poznámky pod čiarou -----

- 1) Zákon č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch a vyhláška č. 37/1967 Zb. na vykonanie zákona o znalcoch a tlmočníkoch.
- 2) § 116 Občianskeho zákonníka.
- 3) § 6 zákona č. 60/1961 Zb. o úlohách národných výborov pri zabezpečovaní socialistického poriadku.
- 4) Zákon č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch a vyhláška č. 37/1967 Zb. na vykonanie zákona o znalcoch a tlmočníkoch.
- 5) § 6 zákona č. 60/1961 Zb. o úlohách národných výborov pri zabezpečovaní socialistického poriadku.
- 6) § 57 zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch.
- 7) § 54 ods. 3 zákona č. 69/1967 Zb. o národných výboroch.
- 8) § 16 ods. 1 zákona č. 60/1965 Zb. o prokuratúre.
- 9) Vyhláška č. 85/1966 Zb. o platobnom styku a zúčtovaní na účtoch organizácií.
- 10) § 276 až 320 Občianskeho súdneho poriadku.
- 11) § 340 až 344 Občianskeho súdneho poriadku.
- 12) Vyhláška č. 157/1964 Zb. o Viedenskom dohovore o diplomatických stykoch.